EUROOPA PARLAMENT 2009–2014

Istungidokument

15.9.2010 B7-0524/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Kongo Demokraatliku Vabariigi suutmatus kaitsta inimõigusi ja õigust

Filip Kaczmarek, Andrzej Grzyb, Cristian Dan Preda, Peter Šťastný, Mario Mauro
fraktsiooni PPE nimel

B7-0524/2010

Euroopa Parlamendi resolutsioon Kongo Demokraatliku Vabariigi suutmatuse kohta kaitsta inimõigusi ja õigust

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma eelmisi resolutsioone Kongo Demokraatliku Vabariigi kohta, eriti 17. detsembri 2009. aasta resolutsiooni, milles käsitletakse relvarühmituste seksuaalset vägivallatsemist ja jätkuvat inimõiguste rikkumist Kongo Demokraatlikus Vabariigis;

– võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 10. detsembril 1984 vastu võetud piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni ning ÜRO Peaassamblee 14. detsembri 1974. aasta deklaratsiooni nr 3318 naiste ja laste kaitse kohta hädaolukorras ja relvastatud konfliktides, eriti selle lõiget 4, vastavalt millele tuleb võtta tõhusaid meetmeid, et keelustada naiste tagakiusamine, piinamine, naistevastane vägivald ning naiste ja laste alandav kohtlemine;

– võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 naiste ja laste seksuaal- ja inimõiguste kaitse ja austamise kohta;

– võttes arvesse ELi välispoliitika juhi Catherine Ashtoni ja Euroopa Komisjoni arenguvoliniku Andris Piebalgsi 27. augusti 2010. aasta avaldust, milles mõistetakse hukka massiline vägistamine Kongo DVs;

– võttes arvesse ÜRO peasekretäri 23. augusti 2010. aasta aruannet hiljuti Kongo DV idaosas relvarühmituste poolt toime pandud tsiviilisikute massilise vägistamise kohta;

– võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,

A. arvestades, et ÜRO teatas 23. augustil 2010, et samal kuul oli Põhja-Kivu provintsis Luvungi linnas ja selle ümbruses, kus tegutsevad Rwanda hutu mässulised, vägistatud vähemalt 179 naist ja last;

B. arvestades, et see massiline vägistamine toimus vaid 20 kilomeetri kaugusel ÜRO Põhja-Kivu rahuvalvebaasist; arvestades, et ÜRO rahuvalvajad said massilisest vägistamisest teada alles mõni päev hiljem;

C. arvestades, et inimõiguslaste raportites kirjeldatakse Rwanda Vabastamise Demokraatliku Rinde (FDLR) ja Rwanda hutu relvarühmituste selle aasta alguses kasutusele võetud tahtlikku strateegiat, mis väljendub seksuaalse vägivalla suurendamises ning külade, elamute, koolide ja kirikute laialdases põletamises;

D. väljendades nördimust naiste ja laste vägistamise ning muu nende vastu suunatud seksuaalse vägivalla jätkumise üle ning sügavalt juurdunud tava üle mitte karistada neid kuritegusid, millega Kongo DV idaosas tõsiselt ja süstemaatiliselt rikutakse naiste ja laste õigusi;

E. arvestades, et seksuaalset vägivalda ja soolist vägivalda on kasutatud sõjapidamise vahendina ning seetõttu tuleks niisugused teod hukka mõista kui sõjakuriteod ja inimsusevastased kuriteod;

F. arvestades, ELi teatel on Kongo DVs 2008. ja 2009. aastal toime pandud üle 15 000 vägistamise;

G. arvestades, et Kongo endise juhi Jean-Pierre Bemba Gombo üle on Rahvusvahelises Kriminaalkohtus käimas kohtuprotsess, kus teda süüdistatakse sõjakuritegudes, sealhulgas vägistamises;

H. väljendades muret ebaturvalise olukorra pärast, mille tõttu humanitaarorganisatsioonidel on peaaegu võimatu toimetada ohustatud elanikerühmadele toitu ja ravimeid, millega Kongo idaosas suureneb epideemiate, sealhulgas malaaria, aidsi ja muude raskete haiguste leviku oht,

1. mõistab otsustavalt hukka hiljutise massilise naiste ja laste vägistamise ning kõik muud liiki vägivallaaktid, mida on Kongo DV idaosas toime pandud väga paljude süütute tsiviilisikute kallal;

2. nõuab selle piirkonna konflikti kõikidelt osapooltelt tsiviilisikute kallal igasuguse seksuaalse vägivallatsemise ja muu inimõiguste rikkumise lõpetamist, olenemata sellest, kas need teod on süstemaatilised või juhuslikku laadi, ning nõuab, et humanitaarorganisatsioonidele võimaldataks juurdepääs abi vajavatele tsiviilelanikele;

3. nõuab, et Kongo DV valitsus jätkaks koostöös maailma riikide kogukonnaga jõupingutusi karistamatuse vastu võitlemiseks, korraldaks kiiresti hiljutiste rünnakute uurimise ning tagaks kuritegude toimepanijate kohtu alla andmise;

4. peab kahetsusväärseks, et ÜRO stabiliseerimismissioonil Kongo Demokraatlikus Vabariigis (MONUSCO) ei olnud võimalik kasutada oma mandaati ja tegevuseeskirju, et pakkuda kaitset relvastatud rühmituste poolt rahuvalvejõudude baasi läheduses toime pandud massilise vägistamise ja muude inimõiguste rikkumiste vastu;

5. väljendab rahulolu selle üle, et ÜRO peasekretär andis oma eriesindajale Margot Wallströmile, kelle ülesandeks on käsitleda seksuaalse vägivalla juhtumeid konfliktiolukordades, kiiresti korralduse koordineerida ÜRO reaktsiooni ja järelmeetmeid Kongo DVs toimunule, et ära hoida selliste julmuste kordumine tulevikus;

6. kutsub maailma riikide kogukonda ning eriti Euroopa Liitu ja Aafrika Liitu üles täielikult toetama Kongo DV valitsuse püüdeid teha lõpp igasugusele seksuaalsele vägivallale ja selle kasutamisele sõjapidamise vahendina;

7. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Liidu Nõukogule ja Euroopa Komisjonile, ÜRO peasekretärile, ÜRO stabiliseerimismissioonile Kongo Demokraatlikus Vabariigis, Aafrika Liidu institutsioonidele, Lõuna-Aafrika Arenguühendusele ning Ida-Aafrika suurte järvede piirkonna riikide, sealhulgas Kongo DV ja Rwanda valitsustele.